

Září

Divadelní zpravodaj

112. sezóna 2021/2022

VENKOV V PŘEKLADU JITKY SLOUPOVÉ

VELKÉ HERECKÉ PŘÍLEŽITOSTI MARTINY SIKOROVÉ

KŘÍŽOVKA S LADISLAVEM ŠPINEREM

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.
 I HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY ★ UVÁDÍ AGENTURA KOMETA 📖 SCÉNIKÉ ČTENÍ Z CYKLU INPROJEKTY

Září

NEJAKTUÁLNĚJŠÍ INFORMACE
O PROGRAMU A PODMÍNKÁCH
VSTUPU DO DIVADLA
NALEZNETE NA
WWW.VCD.CZ

MĚSTSKÉ DIVADLO

STŘEDA	1.	19:00	JAKO BŘITVA	KONEC 21:30	PŘEDPREMIÉRA	B	2020	
ČTVRTEK	2.	19:00	SHERLOCK V NESNÁZÍCH	KONEC 21:15		C	2020	
PÁTEK	3.	10:00	ZA 13. 3. A 16. 10.	SHERLOCK V NESNÁZÍCH	KONEC 12:15	VG	2019 2020	
		18:00	NÁHRADA ZA 28. 11.	AUDIENCE U KRÁLOVNY	KONEC 20:20	U	2020	
SOBOTA	4.	19:00	NÁHRADA ZA 13. 10.	TŘI VETERÁNI	KONEC 21:05	A	2020	
PONDĚLÍ	6.	19:00	ZA 22. 4. A 21. 10.	SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ	KONEC 20:30	I	2019 2020	
STŘEDA	8.	19:00	NÁHRADA ZA 4. 11.	SHERLOCK V NESNÁZÍCH	KONEC 21:15	M	2019 2020	
ČTVRTEK	9.	18:00		AUDIENCE U KRÁLOVNY	KONEC 20:20	ZADÁNO		
PÁTEK	10.	19:00	NÁHRADA ZA 27. 11.	TŘI VETERÁNI	KONEC 21:05	H	2020	
SOBOTA	11.	18:00		NOC NA KARLŠTEJNĚ	KONEC 20:15	PREMIÉRA V DIVADLE	T	2020

NEDĚLE	12.	14:00	DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ		 str. 12	
Velký návštěvní den v rámci Dnů evropského dědictví , který představí nejen zákulisí divadla, ale i jednotlivé divadelní profese.						
PONDĚLÍ	13.	17:30	NÁHRADA ZA 22. 10.	AUDIENCE U KRÁLOVNY	KONEC 19:50	S 2019 2020
ÚTERÝ	14.	19:00	ZA 31. 3. A 7. 10.	SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU	KONEC 21:15	K 2019 2020
STŘEDA	15.	19:00	W. Russell / SHIRLEY VALENTINE			
Úspěšná one woman show S. Stašové. Skvěle napsané monodrama, v němž herečka ztvárňuje nejen Shirley, ale zároveň všechny postavy jejího mikrosvěta. Režie Z. Kaloč. Filmová a Divadelní agentura, Praha						
ČTVRTEK	16.	17:00	NÁHRADA ZA 5. 11.	AUDIENCE U KRÁLOVNY	KONEC 19:20	L 2019 2020
PÁTEK	17.	10:00	SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU		KONEC 12:15	D 2020
		19:00	ZA 10. 4. A 30. 10.	SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU	KONEC 21:15	E 2020
SOBOTA	18.	19:00	ZA 3. 4. A 9. 10. 2020 A 6. 3. 2021	Z POSTELE DO POSTELE	KONEC 21:30	
ÚTERÝ	21.	17:30	NÁHRADA ZA 19. 11.	AUDIENCE U KRÁLOVNY	KONEC 19:50	J 2019 2020
STŘEDA	22.	10:00	NÁHRADA ZA 23. 4.	NOC NA KARLŠTEJNĚ	KONEC 12:15	VG 2020 2021
		18:00	NÁHRADA ZA 26. 11.	NOC NA KARLŠTEJNĚ	KONEC 20:15	X 2020
ČTVRTEK	23.	18:00	NÁHRADA ZA 16. 10.	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 20:45	Z 2019 2020
PÁTEK	24.	18:00	SHERLOCK V NESNÁZÍCH		KONEC 20:15	ZADÁNO
SOBOTA	25.	18:00	NÁHRADA ZA 7. 11.	NORMÁLNÍ DEBIL	KONEC 19:40	G 2020
NEDĚLE	26.	19:00	ZA 18. 5. A 27. 9. 2020 A 22. 1. 2021	P. Abraham / MOJE HRA		
Andělská komedie, která s nadhledem odkrývá zákoutí vztahu muže a ženy a otevírá řadu třináctých komnat. Hrají J. Bartoška, J. Janěková ml., Z. Bydžovská a další. Režie J. Kačer. Divadlo Kalich, Praha						
PONDĚLÍ	27.	19:00	SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ		KONEC 20:30 	B 2020
ÚTERÝ	28.	19:00	ZA 24. 4. A 13. 11.	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	KONEC 21:20	
STŘEDA	29.	19:00	ZA 23. 4. A 6. 10.	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE	KONEC 21:40	V 2019 2020
ČTVRTEK	30.	19:00	NÁHRADA ZA 26. 11.	F. Zeller / PRAVDA		F 2020
Komedie o nevěře, ve které je umění lhát dovedeno až k dokonalosti. Hrají I. Theimer, L. Končoková, L. Matoušková a P. Prokeš. Režie P. Chmela. Městské divadlo Mladá Boleslav						

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PONDĚLÍ	6.	19:00	ZA 13. 3. A 16. 10.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM	KONEC 21:30 E2 2020
PÁTEK	10.	19:00	NÁHRADA 23. 10.	POCHYBY	KONEC 20:55 P2A 2019 2020
STŘEDA	15.	19:00	NÁHRADA ZA 30. 11.	POCHYBY	KONEC 20:55 P2B 2019 2020

ČTVRTEK **16.** 19:00

ZA 23. 9. 2020
A 16. 3. 2021

INDONÉSIE – Bali, Lombok, Gili islands TROŠKU JINAK

Pojďte si poslechnout T. Reisingera, proč na Bali, Lombok, Gili jet a co se zde za posledních 16 let změnilo k lepšímu, co k horšímu. Čemu se vyhnout, co navštívit...

SOBOTA **18.** 19:00

POCHYBY

KONEC 20:55

P1c+P2c | 2019
2020

SOBOTA **25.** 19:00

NÁHRADA
ZA 10. 10.

VENKOV

KONEC 20:45

PREMIÉRA

P1A | 2020
2021

NEDĚLE **26.** 19:00

VENKOV

KONEC 20:45

P1B | 2020
2021

PONDĚLÍ **27.** 19:00

PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM

KONEC 21:30

C1 | 2020

VČD ZVE PŘEDPLATITELE NA DOSTIHOVÉ ZÁVODIŠTĚ

SOBOTA **4.** 13:00

DOSTIHOVÝ MÍTINK

IV. kvalifikace na 131. Velkou pardubickou se Slavia pojišťovnou a řada dalších dostihů. Vstupenky do lóže VČD je možné získat ZDARMA po předložení abonentky (za každou abonentku 1 vstupenku), děti do 140 cm, ZTP, TP, ZTP/P vstup zdarma. Pozor, počet vstupenek na závodistiště je omezen.

VČD NA ZÁJEZDECH

STŘEDA **15.** 19:00

TŘI VETERÁNI

SKUTEČ

PONDĚLÍ **20.** 19:00

JAKO BŘITVA

MLADÁ BOLESLAV

PÁTEK **24.** 19:00

AUDIENCE U KRÁLOVNY

KOLÍN

ČTVRTEK **30.** 18:00

JAKO BŘITVA

MLADÁ BOLESLAV

ZMĚNA PROGRAMU VYHAZENÁ – NEJAKTUÁLNĚJŠÍ INFORMACE NALEZNETE NA WWW.VCD.CZ.

P. BOROVEC A J. LÁSKA, PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM, FOTO J. HROMÁDKO

J. PEJCHAL A A. PLÁŠKOVÁ, SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU, FOTO J. FAUKNER

HRAJEME:

M. Crimp / VENKOV

 str. 8–9

Napínavý příběh milostného trojúhelníku s nádechem morfia. Lékař Richard se svou ženou opustili velkoměsto. Richard jezdí za svými nemocnými na odlehlá místa po celém obvodu. Jedné noci přiveze dívku v bezvědomí, kterou údajně viděl ležet u cesty. A je po idyle... Hrají P. Janečková, M. Mejzlík a V. Malá. Režie J. Klimsza.

L. Lagronová / JAKO BŘITVA

 str. 18–20

Poetická, vtipná hra o B. Němcové, která ale nelíbí její životní příběh, spíše se básnivými doteky přibližuje k tomu, co je v osudech výjimečné české spisovatelky neuchopitelné. Z jakých niterných vláken byla utkána mimořádná, složitá osobnost ženy, jež překonala svou dobu nejen jako spisovatelka? V hlavní roli M. Sikorová. Režie R. Lipus.

K. Ludwig / SHERLOCK V NESNÁZÍCH

Brilantní situační komedie s detektivní zápletkou v prostředí tajemné usedlosti na samotě, na které proslulý herec hostí své kolegy. V hlavních rolích J. Musil a J. Janoušková. Režie J. Ryšánek Schmiedtová.

J. Werich / TŘI VETERÁNI

Pohádka pro celou rodinu nejen podle kultovního českého filmu. V hlavních rolích T. Lněnička, M. Mejzlík a A. Postler. Režie P. Novotný.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální interaktivní komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a M. Němec j. h. Režie P. Novotný.

K. Svoboda – Z. Podskalský str. 16–20 J. Štáidl – E. Krečmar / NOC NA KARLŠTEJNĚ

Legendární muzikál podle stejnojmenného filmu na motivy hry J. Vrchlického o tom, že ani zákaz ložnic není silnější než láska ženy... V hlavních rolích P. Štěpánek j. h. a M. Sikorová. Režie P. Novotný.

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

Cena diváků a studentské poroty GRAND Festivalu smíchu 2020 a K. Hulcová s oceněním za nejlepší ženský herecký výkon! Parodická crazy komedie o jedné netradiční loupeži. Hrají L. Špíner, K. Hulcová j. h., P. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.

A. Ayckbourn / Z POSTELE DO POSTELE

Komedie roku a diváků GRAND Festivalu smíchu 2019. Čtyři páry ve třech bytech, potažmo ložnicích. Hrají L. Mecerodová, P. Janečková, M. Sikorová, V. Malá, M. Mejzlík, T. Lněnička, J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek.

P. Morgan / AUDIENCE U KRÁLOVNY

Britská monarchie v moderním světě – příběh královny Alžběty II. a jejích dvanácti premiérů, které jednou týdně zve ke konzultacím. V titulní roli P. Janečková, za roli v širší nominaci na Cenu Thálie 2020. Režie P. Novotný.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu v retro-komedii plné nadsázky i nostalgie. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, E. Lásková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

M. Haddon – S. Stephens PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM

Záhadnou smrt sousedčina psa se rozhodne vyřešit patnáctiletý autista Christopher. Hrají J. Láska, P. Janečková, E. Lásková, L. Špíner a P. Borovec. Režie K. Jandáčková.

J. W. Goethe / SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU

Legenda o vášni. Strhující mnohovýznamový příběh osudových lásek podle stejnojmenného románu. V hlavních rolích P. Janečková a J. Pejchal. Režie Z. Dušek.

T. Stoppard – M. Norman – L. Hall ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE

Výpravná romantická komedie o jednom z nejslavnějších dramatiků všech dob. V hlavních rolích J. Ondrušková j. h. a J. Láska. Režie P. Novotný.

J. P. Shanley / POCHYBY

Napínavá komorní hra o slabinách skálopevné víry ve správnost vlastních dobrých úmyslů. Zkušená sestra Aloysius, představená chlapecké církevní školy, obviní otce Flynna, charismatického učitele náboženství a tělocviku, ze zneužívání jednoho z chovanců školy. Je si ale skutečně jistá, že jedná správně? Hrají J. Janoušková, J. Pejchal, E. Lásková a R. Chvalová. Režie P. Krejčí.

J. Havelka / SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ

Komedie ze života vlastníků bytových jednotek. Hrají V. Malá, J. Kalužný, M. Mejzlík, T. Lněnička, R. Chvalová, J. Pejchal, J. Musil, R. Žák a další. Režie P. Štindl.

Vážení diváci,

vítejte v nové divadelní sezóně a doufejme všichni, že její průběh nenařuí vnější okolnosti, jak se stalo ve dvou předchozích. V jejich důsledku potřebujeme letos mnohem více hrát a o to méně můžeme zkoušet. Kromě dlouhé řady představení, která jsme vám měli, leč nemohli odehrát v loňské sezóně, vám dlužíme i několik premiér inscenací, které – již nastudované – „stojí ve frontě“. Jsou to **Noc na Karlštejně** v interiérovém provedení, **Žitkovské bohyně**, **Jako břitva** a na Malé scéně ve dvoře **Venkov** a **Normální debil 2**. Tyto hotové inscenace postupně „oprášíme“ a jejich premiéry uskutečníme do konce letošního roku. Teprve pak se otevře čas a prostor novému zkoušení. V Městském divadle pro vás chystáme tři zábavné komedie, každou z úplně jiného soudku.

Komedie Alana Ayckbourn, jejíž anglický název zní **COMIC POTENTIAL**, je z prostředí komerčního televizního studia, v němž vznikají nekonečné rychloseriály. V zájmu nízkorozpočtové vysoké produktivity v nich nehrají herci, ale herečtí roboti. Na jejich chod dohlíží kdysi slavný filmový režisér, nyní frustrovaný alkoholik. Když ho ve studiu navštíví obdivovatel jeho někdejší tvorby, který touží po umělecké kariéře, a když jedna půvabná robotka začne projevovat nenadálé emoce, začnou se dít věci... Tvůrcem inscenace bude režisér **Zdeněk Dušek**, který u nás naposledy režíroval Goethovo Spříznění volbou a před tím komedii Z postele do postele (rovněž od Alana Ayckbourn), která je již pátou sezónu v živém repertoáru.

Politická taškařice **MIMO ZÁZNAM** těží z předvolebních tahanic a čachrů v (nejen) českých zemích. Děj má dvě souběžné linie ve dvou prostředích, která má divák stále před očima: v hodinovém hotelu pro V. I. P. hosty, který má podobu zálesáckého srubu, zakotveného na lanech v krkonošském svahu nad horním tokem Labe, a v salonku jiného hotelu kdesi v Hradci. V prvním prostoru tráví ilegální líbánek nesezdaná dvojice ženatého předsedy vlivné politické strany a šéfky jeho poradců. Ve druhém kují předvolební pikle jejich protivníci a bujaře se k tomu posilují alkoholem. Mobilny zvoní, preference se přelévají a voda stoupá... Autor hry je Petr Abraham, režisérem inscenace **Petr Novotný**.

Už dávno není tajemstvím, že oba sdílí v jednom těle.

Děj muzikálové komedie **PEKAŘOVA ŽENA** se odehrává na francouzském venkově ve 30. letech zalitých šansonovými melodii. Do zapadlé vesničky se přistěhuje pekař se svou mladou ženou. Pro venkovany je to událost. Nové pečivo je výtečné a pekařova žena krásná. Jenže se zamiluje do místního svůdníka a manžel ze žalu přestane péct. Co udělají venkované, aby nebyli bez chleba? Děj je inspirovaný stejnojmenným filmem francouzského režiséra Marcela Pagnola, který napsal

scénář podle vlastní divadelní hry, jež se v Čechách hrála pod názvem Pekař a kočka. Komedii chystá brněnský režisér **Petr Gazdík**, který v Pardubicích režíroval Kvítek z hororru.

Na Malé scéně ve dvoře připravujeme českou premiéru poetické hry pro jeden herecký pár **RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY**.

Je o síle nevyhnutelného setkání, o jiskře, která přeskochí mezi dvěma lidmi a nedá se ničím uhasit, o nekonečnu možností konečného života, o nezadržitelnosti prchajících okamžiků, před nimiž se otevírají jiné prostory. Hru napsala mladá anglická dramatička Nina Jane Berry a k režii si ji vybral **Mikoláš Tyc**, který se v Pardubicích představil scénickým čtením Slepice na zádech a inscenací Bílá nemoc.

Jako za starých časů bez covidu pro vás chystáme i scénická čtení a pořady v Poediu. V říjnu to bude poetický večer věnovaný Jiřímu Suchému. Tak si vzájemně držíme palce a buďme zdraví!

Jana Pithartová,
dramaturgyně VČD

J. PITHARTOVÁ, FOTO J. SEJKORA

KÁMEN A BOLEST

po online premiéře

Na sklonku minulé divadelní sezóny jsme na Facebooku premiérově odvysílali záznam první poloviny dramatisace historického románu Karla Schulze **KÁMEN A BOLEST**.

Live stream uváděla **Anna Hlaváčková**, dramaturgyně cyklu **INprojekty**, v rámci něhož se premiéra našeho nového scénického čtení konala. Životní příběh plný zvratů geniálního umělce vrcholné italské renesance Michelangela Buonarrotiho dramatisoval a následně režíroval **Radek Žák**. Oba výše jmenované během projekce doplnili představitel hlavní role **Petr Borovec** a **Karolína Šafránková**, kteří se rovněž zapojili do závěrečné živé diskuse o románu, jeho postavách či zkoušení bez vize veřejné premiéry...

SPONZOR
PORADU

Záznam večera naleznete na našem facebookovém profilu, divadelní zpracování celého románu budete moci zhlédnout na Malé scéně ve dvoře v nadcházející divadelní sezóně. **RaS**

DRAMATURGYNĚ CYKLU INPROJEKTŮ A. HLAVÁČKOVÁ NETRADIČNÍ
ONLINE PREMIÉRU MODEROVALA. FOTO J. SEJKORA

DO POPREMIÉROVÉ DISKUSE SE ZAPOJIL PŘEDEVŠÍM AUTOR DRAMA-
TIZACE A REŽISÉR R. ŽÁK. FOTO J. SEJKORA

HERECKÉ OBSAZENÍ REPREZENTOVALI K. ŠAFRÁNKOVÁ A P. BOROVEC.
FOTO J. SEJKORA

T. LNĚNIČKA S M. MEJZLÍKEM V UKÁZCE ZE HRY. FOTO P. ŠEDIVÝ

PŘED PREMIÉROU S PŘEKLADATELKOU VENKOVA

Na podzim minulého roku jsme zkoušeli divadelní thriller VENKOV z díla jednoho z nejvýznamnějších žijících anglických dramatiků Martina Crimpa. Zkoušení bylo přerušeno, po karanténní pauze jsme v práci pokračovali a inscenaci dovedli k poslední generální zkoušce 20. listopadu. Premiéru však odsunula druhá, třetí... vlna pandemie a premiéru s diváky uvedeme až v sobotu 25. září na Malé scéně ve dvoře. Zatím si popovídejme s překladatelkou hry JITKOU SLOUPOVOU.

Vítejte v našem zpravodaji, paní Jitko. Soupis vašich překladů britských a amerických her je velmi dlouhý a vede napříč všemi žánry. Vybrala jsem z nich několik her, které mě mimořádně zajímají, a ráda bych se na ně zeptala. Začnu tedy Venkovem a tvorbou Martina Crimpa. Přeložila jste od tohoto autora ještě hru Story a Dost bylo mučení. Story a Venkov se dočkaly několika českých inscenací, zatímco hra Dost bylo mučení se u nás zatím neujala. Tušíte proč?

Dost bylo mučení je i na tak nekonvenčního autora, jakým je Martin Crimp, pokračovatel Harolda Pintera, zvláštní hra. Crimp nemá vůbec rád scénické poznámky, a tak je jeho hra plná podtextů a velice otevřená interpretacím. Mě samotnou premiérové nastudování v Londýně v režii slavné režisérky Katie Mitchellové výkladem hodně překvapilo. Podobně jako Venkov je to studie manželského vztahu, ale zároveň svérázný přepis kdysi slavného románu anglického sentimentalismu Pamela. Pro inscenaci bylo určující obsazení hlavní ženské role fenomenální herečkou Cate Blanchettovou. Myslím, že jakákoli inscenace by byla skvělou příležitostí pro podobně charismatickou herečku, kterých ani české divadlo nemá málo... Na rozdíl od Venkova má však „Mučení“ více postav, což může být u tak intimního tématu problém...

Přeložila jste hru Toma Stopparda Rockenroll. Národní divadlo uvedlo roku 2007 její českou premiéru a nikde jinde u nás se pak už nehrála. Přitom se neděje často, aby celosvětově slavný britský dramatik napsal hru, která se dotýká našich novodobých dějin. Jak si vysvětlujete, že po Rockenrollu nesáhlo žádné další české divadlo?

Myslím, že pro nás v tom spočívá i citlivá stránka toho textu. Stoppard napsal Rockenroll z pohledu zaujatého zahraničního pozorovatele a primárně pro anglosaské publikum. Jakkoli se v něm z historického hlediska žádného přeskupu autor nedopouští, český pamětník se možná ošival nad tím, jak obecně známé motivy z historie českého disentu si pro hru zvolil. Zatímco ve světě se hrála hojně – pro mě bylo až dojemné sledovat před lety záznam vynikající inscenace moskevského Divadla komsomolu (sic!), která působila téměř jako neoficiální omluva Moskvanu za okupaci

v roce 68 – u nás zůstalo u premiéry v Národním divadle s nezapomenutelným účinkováním Plastic People of the Universe. Ale víte, co si myslím? Jak bude pamětníků ubývat a jak nedostatečně se bude dál nedávná historie ve školách učit a v rodinách diskutovat, bude čím dál větší část možných diváků naopak oceňovat, jak charakteristické motivy Stoppard ve hře používá. Budou se z ní dovídat nové věci – bohužel.

V 80. letech jste z autorizovaného anglického překladu převedla do češtiny Pět moderních her ně pozoruhodného japonského dramatika Jukjó Mišimy. Jak jste se s tímto nám vzdáleným divadlem seznámila?

Tak to je úplná archeologie. Jako začínající redaktorka jsem hledala tituly do tehdy polooficiální Informativní edice Dilia – publikovat se v ní směly překlady moderní západní dramatiky, ale odebírat ji mohli jen zaměstnaní dramaturgové českých a slovenských divadel,

J. SLOUPOVÁ

V. MALÁ COBY REBEKA, VENKOV, FOTO J. VOSTÁREK

náklad činil tuším 70 výtisků! Pět moderních her nō je absolutní klasika moderního japonského dramatu, tradiční žánr Mišima naplnil náladami francouzského existencialismu, který v Japonsku po válce ohromně rezonoval – a já měla autorizovaný anglický překlad těch pěti aktovek doma! Poslala mi jej jedna z mých korespondenčních japonských přítelkyň už někdy v 70. letech. Ty hry jsou tak zvláštní, že jsem se do té práce vrhla sama. Byl to možná můj úplně první divadelní překlad. A to ještě dlouho předtím než v 90. letech v Evropě ty aktovky zpopularizoval svou inscenací Andrzej Wajda. Moc mě potěšilo, když si je i u nás k inscenování po letech vybral Michal Przebinda. Hrály se v tehdejšíml karlovarském divadle Dagmar.

Objevila jste pro českou scénu mimořádnou, nádhernou australskou hru Až ustane dešť, jejíž českou premiéru uvedlo před rokem naše divadlo. Jak jste se k této hře dostala?

Shodou okolností také zásluhou jedné přítelkyně, česko-americké režisérky Blanky Žižkové, která ji sama ve svém filadelfském divadle Wilma inscenovala před několika lety. Její doporučení беру vždycky velice vážně, má velký přehled o tom, jaké texty v té každoroční nepřetržené anglofonní dramatické produkci stojí za pozornost. Dívá se na ně trochu evropským „alternativním“ pohledem, který je nám blízký. A tohoto autora jsem navíc už předtím

znala, viděla jsem například jednu jeho hru – Zmatení jazyků – v Amsterdamu v režii Krzysztofa Warlikowského a v nastudování tamějšího slavného souboru Toneelgroep.

Dotkly jsme se jen malého zlomku vaší překladatelské bibliografie, tak na závěr ještě obecně: jak si vybíráte hry k překladu, pokud nejsou přímo na objednávku? Ono to podle příkladů, které jste vybrala, trochu vypadá, že mé překlady se inscenovaly vzácně, ale opak je naštěstí pravdou. Nepočítala jsem to, ale myslím, že 80 až 90 procent z nich se hrálo, řada z nich i v několika divadlech. Na přímou objednávku inscenátorů jich ale nevzniklo mnoho. Většinou i ty texty, které si inscenátoři vybrali a „objednali“, jsem takzvaně

objevila já, obstarala si přes agenturu Aura-Pont originál, zlektorovala ho a agentura ho pak zařadila do své nabídky.

Je to trochu klíšé, ale hra mě musí při četbě takřikajíc oslovit. Obecně mě – kromě samozřejmě stylistové vyříbenosti – přitahují hry, u nichž cítím, že pravdivě zachycují lidské vztahy v situacích, které mi jsou nějak povědomé. Je to asi věc intuice. A schopnosti empatie. Překladatel je takový – hodně, ale hooóódně introvertní – herec. Také se musí do postav, které překládá, umět vžít. Něco podobného ostatně už kdysi napsal teoretik dramatického překladu Jiří Levý. Pro mě je překládání her trochu alternativou vlastního života, neskutečně mě obohatalo. Podobně jako cestování. Když to nám v poslední době nebylo umožněno, já si to vynahradila třeba tím, že jsem si rekreačně „do šuplíku“ přeložila Schůzku se smrtí, jednu z divadelních detektivek Agathy Christie a „podívala se“ tak znovu do Jeruzaléma a Petry, navíc ve 40. letech minulého století, kdy se ten příběh odehrává. Na druhé straně, každý má své limity. Někdy se podivuji, když mě některé hry téhož autora, který mě dříve jedním svým textem nadchl a třeba jsem ho i přeložila, nechají chladnou. Ráda je přenechám kolegům.

Děkuji za zajímavý rozhovor, přeji vše dobré a těším se na shledanou na premiéře... JaP

P. JANEČKOVÁ A M. MEJZLÍK JAKO CORINA A RICHARD, VENKOV, FOTO J. VOSTÁREK

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

První veřejnou premiéru minulé divadelní sezóny po předlouhé koronavirové pauze měla inscenace absurdní komedie **Václava Havla ZAHRADNÍ SLAVNOST**, kterou jsme uvedli 5. června v Městském divadle (stále ještě s poloviční kapacitou hlediště, s respirátory a různými potvrzeními o bezinfekčnosti). Hru režisoval autorův přítel **Břetislav Rychlík**. Hlavní roli nenápadného kariéristy Huga Pludka ztvárnil **Petr Borovec**.

Premiéru s našimi abonenty zhlédla i celá řada významných hostů, mezi nimiž nechyběl ani spisovatel a dramatik **Milan Uhde**, jehož slova po premiéře jsou jednoznačným důkazem úspěchu naší novinky i nejlepší pozvánkou na její nadcházející reprízy: „*Představení ve mně vyvolalo obrovskou radost, protože je živé a má výborného Huga Pludka – pan Borovec táhne celé představení, ale také všichni ostatní jsou na jeho úrovni.*

Inscenace je veselá, radostná, ale rovněž i varovná, takže má všechny kvality, které si člověk představuje, a já odcházím navýsost spokojený!“

A my doufáme, že budete i vy! Brzy v divadle na viděnou...

RaS

PETRA JANEČKOVÁ JAKO LIKVIDAČNÍ TAJEMNICE A MARTIN MEJZLÍK COBY LIKVIDAČNÍ TAJEMNÍK

FOTO JAN FAUKNER

ROMANA CHVALOVÁ, ALEXANDR POSTLER, PETR BOROVEC, PETRA JANEČKOVÁ A LADISLAV ŠPÍNĚR NA ZÁVĚREČNÉ DĚKOVAČCE PO PRVNÍ „POCOVIDOVÉ“ PREMIÉRE S DIVÁKY.

POPREMIÉROVÝ DÍK REŽISÉRA BŘETISLAVA RYCHLÍKA DRAMATURGYNI INSCENACE JANĚ PITHARTOVÉ.

ZASLOUŽENÁ SKLENKA DOBRÉHO VÍNA PARDUBICKÉHO HUGA PLUDKA PETRA BOROVICE.

PREMIÉRU SI NENECHALI UJÍT ANI DRAMATIK A NOVINÁŘ KAREL STEIGERWALD ČI REKTOR BRNĚNSKÉ JAMU, DRAMATURG A SCENÁRISTA PETR OSLZLÝ.

PETRA JANEČKOVÁ S LADISLAVEM ŠPÍNĚREM, RADEK ŽÁK A JOSEF PEJCHAL PŘI POSLECHU POCHVALNÝCH SLOV PREMIÉROVÝCH HOSTŮ.

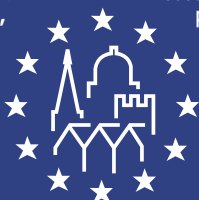

O NAŠEM ZPRACOVÁNÍ ZAHRADNÍ SLAVNOSTI VELMI PŘÍJEMNĚ POHOVOŘIL MIMO JINÝCH TAKÉ MILAN UHDE. FOTO JIŘÍ SEJKORA

DNY EVROPSKÉHO DĚDICTVÍ OTEVŘOU DIVADELNÍ ZÁKULISÍ

Východočeské divadlo se na počátku sezóny znovu připojí do programu DNŮ EVROPSKÉHO DĚDICTVÍ (European Heritage Days), které po celé Evropě otevírají brány nejzajímavějších památek.

Česká část tohoto mimořádného projektu bude letos slavnostně zahájena v pátek 10. září v Uherském Hradišti, pardubičtí zájemci o pohled za zdi nej-různějších historických budov ve městě se dočkají v sobotu a neděli 11. a 12. září. Po celé republice budou Dny evropského dědictví probíhat do neděle 19. září.

Východočeské divadlo pozve do zázemí své nádherné secesní budovy v **neděli 12. září**, na kdy je přichystán **VELKÝ NÁVŠTĚVNÍ DEN**, jenž od 14.00 hodin nabídne nejen tradiční prohlídku zákulisí divadla, výrobních dílen či Malé scény ve dvoře, ale **jako bonus představí i jednotlivé divadelní profese**. Vstupenky za symbolických 50 Kč jsou k zakoupení v předprodeji, on-line na stránkách www.vcd.cz či přímo na místě. Bližší informace o programu Dnů evropského dědictví naleznete v Turistickém informačním centru pod Zelenou bránou nebo na webových stránkách www.ehd.cz či www.pardubice.eu. RaS

Petra Janečková a Ladislav Špiner jsou svoji!

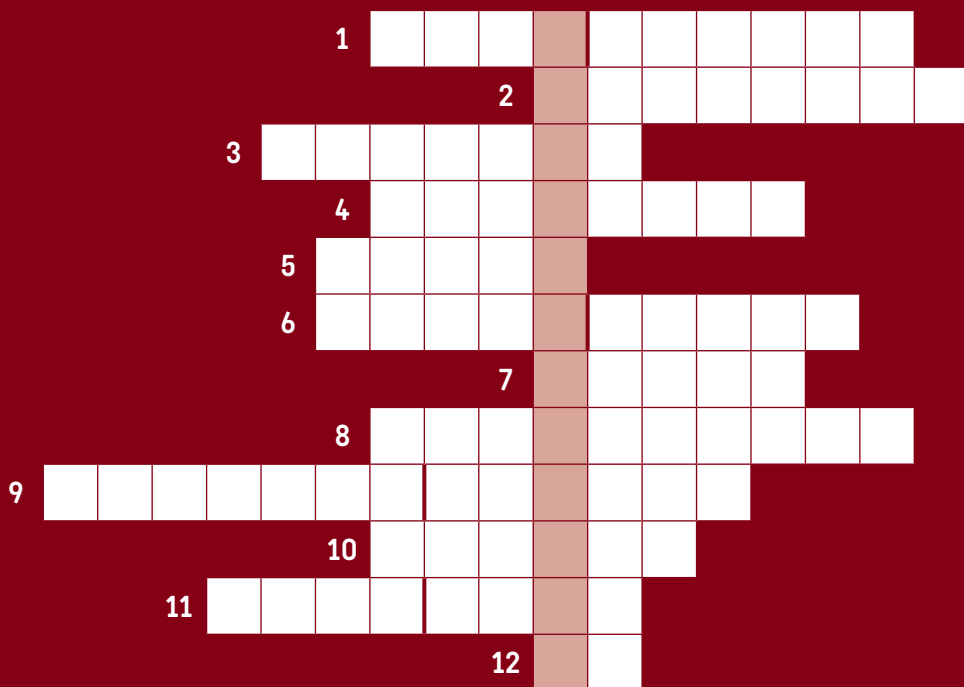
Jedni z našich nejoblíbenějších herců a dlouholetí životní partneři **PETRA JANEČKOVÁ** a **LADISLAV ŠPINDER** vydali svou dlouhohrající desku s názvem ANO, v jejímž playlistu naleznete hity jako Už nejsem volná, Když si báječnou ženskou vezme báječný chlap, Zvonky štěstí, Čau Láskol či Už mi, Lásko, není dvacet let. Slavnostní křest jejich „elpička“ se uskutečnil ve čtvrtek 15. července kde jinde než na jevišti Východočeského divadla. **GRATULUJEME!!!**

RaS

KŘÍŽOVKA

s Ladislavem Špinerem

Mnohé z divaček luštětek mi psaly, že by je potěšila křížovka s **LADISLAVEM ŠPINEREM**, a tak jsem jim ráda vyhověla. I Láda tedy přispěl svou divadelní historkou, která se ovšem odehrála v době, kdy se o něm pardubickému publiku ještě ani nesnilo. Mezi léty 2002 a 2004 hrál ve Slezském divadle Opava elfa Puka v Shakespearově komedii Sen noci svatojánské:

Myslím, že nejen já, ale i hodně mých tehdejších kolegů vzpomíná na jednu obzvlášť povedenou reprízu, kdy mi ve scéně s Demetriem vypadl text. Měl jsem říct:

„Dostaneš kapky, křupane, a budou, věř mi, pořádné!“

Stál jsem bezradně nad Demetriem, věděl jsem, že hraju Shakespeara a že musím za každou cenu vytvořit rým, takže ze mě vypadlo:

„Dostaneš, (viz tajenka), a budou, věř mi, pořádné!“

A spíček Hermiona začala škytat a svůjet se smíchy.

Vyluštěnou tajenku opět zasílejte na e-mail hlavackova@vcd.cz, tři vylosování výherci obdrží od divadla drobné dárky.

Výhercům červenové křížovky, jimiž jsou paní Věra Pavlíčková, paní Anežka Sychrová (které s luštěním pomáhal její přítel Lukáš Vavřina) a pan Karel Trnka, srdečně gratulujeme!

AnH
→

7

8

9

10

11

12

KUNĚTICKÁ HORA SE ZMĚNILA V KARLŠTEJN

Poslední novinku minulé velmi netradiční sezóny jsme poprvé uvedli v sobotu 26. června na vyhlídce Kunětické hory, kde režisér **Petr Novotný** po dvaceti letech znovu rozžil známý příběh muzikálové komedie **NOC NA KARLŠTEJNĚ**. V divadelním evergreenu o tom, že láska je silnější než příkaz krále, hrají hostující **Petr Štěpánek, Martina Sikorová, Eliška a Josef Láskovi, Petr Borovec, Tomáš Lněnička, Petr Dohnal** a další. Spontánní potlesky premiérového publika během představení i jeho nadšené závěrečné ovace byly jasným potvrzením našeho přesvědčení, že „Noc“ na Kuňku prostě patří! Jako pozvánku na některou z repríz, ať už příští léto znovu na Kunětické hoře, nebo v Městském divadle, přijměte následující fotogalerii ze zákulisí slavnostní premiéry...

RaS

SCÉNA NOCI NA KARLŠTEJNĚ OD IVO ŽÍDKA NA HRADNÍ VYHLÍDCE NA KUNĚTICKÉ HOŘE.

FOTO JIŘÍ SEJKORA

POSLEDNÍ TAHY RTĚNKOU A Z MARTINY SIKOROVÉ BUDE KRÁLOVNA ELIŠKA POMOŘANSKÁ.

HLAVNÍ PŘEDSTAVITELÉ „NOCI“ S DRAMATURGYNÍ JANOU UHEROVOU A REŽISÉREM PETREM NOVOTNÝM NA PREMIÉROVÉ DEKOVACCE.

NESKRYVÁNÁ RADOST KAROLÍNY ŠAFRÁNKOVÉ A JEJÍCH RODIČŮ PO ÚSPĚŠNÉ PREMIÉRE.

PRVNÍ GRATULACI PO SVÉ PARDUBICKÉ PREMIÉRE SI PETR ŠTĚPÁNEK VYSLECHL OD SVÉ ŽENY ZLATY ADAMOVSKE.

BEZPROSTŘEDNÍ POPREMIÉROVÉ MOMENTY PEPY A ELIŠKY LÁSKOVÝCH JEŠTĚ NA KUNĚTICKÉ HOŘE.

OFICIÁLNÍ OSLOVA PAK PROBÍHALA V DIVADELNÍM KLUBU, KDE NECHYBĚLI ANI TOMÁŠ LNĚNIČKA, LÁDA ŠPINER A PETR BOROVEC.
FOTO JIŘÍ SEJKORA

CO NAZKOUŠELA A JAK MOMENTÁLNĚ ŽIJE MARTINA SIKOROVÁ

COBY KRÁLOVNA ELIŠKA V NOCI NA KARLŠTEJNĚ, FOTO J. SEJKORA

MARTINA SIKOROVÁ se našemu divadlu upsala před sedmnácti lety a je mu věrná dodnes. A upřímně řečeno, má i proč. Potkávájí ji krásné role, někdy větší, někdy menší, občas ty největší. Už opustila kategorii „mladá, která může hrát všechno“ a je v takové herecké kondici, kdy jsou jí svěřovány velké a těžké úkoly. S režisérem Petrem Novotným nazkoušela hlavní role v muzikálech *Chicago* (postava Roxie) či *Cabaret* (Sally), další ji s ním čekala ve velkém, přímo kultovním titulu *Noc na Karlštejně*. V polovině minulé sezóny dostala hlavní roli Boženy Němcové v inscenaci *Jako břitva* v režii Radovana Lipuse. Takže i když naši herci ještě nedávno zkoušeli takzvaně „do šuplíku“, Martina v tuto chvíli prožívá krásné tvůrčí období, kdy se jí daří.

První otázka našeho rozhovoru tedy směřovala přesně tam – jak se teď jako herečka cítíš? Takže (SMÍCH), přeju si cítit se krásně. Jsem ráda, že tak velké příležitosti dostávám a moc si jich vážím. A i když jsem se třeba zrovna zkoušením Boženy dost protřápla, a fakt jsem moc „nevěděla“..., tak teď při oprašovacích zkouškách mi

udělalo velkou radost, že už jsem mnoha okamžikům na jevišti věřila. A to pak dokáže způsobit, že se cítím krásně.

Škoda jen, že se to zatím, alespoň co se týče Boženy, nedalo ověřit na divácích.

Upřímně řečeno, do těch oprašovacích zkoušek jsem naopak byla

ráda, že to ještě není s diváky. Snad teď po prázdninách už na ně budu připravená v plné parádě. (SMÍCH) To jsou prostě nějaké moje procesy, kterými si procházím. A nejinak tomu bylo i s *Nocí na Karlštejně*. Pan režisér Petr Novotný mívá často chuť plácnout mě přes prsty, často nesouhlasil s tím, jak jsem na postavu Elišky šla. Ale snad jsme se pravdivé cesty dobrali už i tady.

Cítila jsi z něj jistotu, která ti pomáhala? Rozhodně.

Pojďme se ale ještě vrátit k Boženě Němcové. Jaký je to pocit zkoušet reálnou postavu, která se zapsala do dějin našeho národa, kdy spousta lidí zná její dílo? Navíc před nedávnem v televizi vysílali minisérii, podle

kteřé mnoho diváků má i názor na její soukromý život? Snažila ses s tím televizním dílem nějak vyrovnat, nebo jsi to úplně vytěsnila a nemyslela na to?

No, televizní zpracování jsem brala jako inspiraci. Moc jsem toho o životě Boženy Němcové před začátkem zkoušení nevěděla. Takže to byl jeden z dostupných zdrojů. Ale v příběhu, který vyprávíme, určitě nejde o přesnou kopii historických faktů. Moc se mi líbily i výkony hlavních představitelk, tak jsem se snad inspirovala i jimi.

S Radovanem Lipusem jste se potkali už při inscenaci Duše – krajina širá, ale tam jsi měla malou roli. Při této práci jste se víc poznali. V čem ti nejvíc pomohl jako režisér?

Nejvíce? Velikou výhodou při zkoušení s ním je, že je laskavý. To, co se ti může stát u jiných režisérů, že se „blokeš“, tady opravdu nehrozí. Protože jdeš na zkoušku a říkáš si: On ví, že dělám to nejlepší, co umím. A oceňuje to. A zároveň to s tebou nevzdává, jakože by tě z lítosti začal šetřit. Neee. A to je pro mě hodně podporující postoj. A pokud bych mohla, jakože můžu (SMÍCH), tak bych moc ráda u zkoušení Břity zmínila spolupráci s dramaturgyní Janou Pithartovou. Miluju její postřehy při práci na roli.

Čím ti je postava Boženy sympatická, v čem ti je blízká?

To je na dlouhé povídání. Protože ve spoustě věcí je spíš jiná, než jsem já. Moc se mi líbí, jak je hra napsaná. Ona, Božena, je hluboká a společnost, ve které žije, je „nakopnutá“ do frašky. V kontrastu k tomu jsou pak dialogy s Bářou, jejím alter egem. Jsou tam citáty z Němcové jako třeba: „Člověk jen musí umět slyšet, vidět a cítit.“ Nebo: „Člověk užasne, jak ohromná říše to s ním mluví, jak je vlastně nemožné být sám.“ I teď, když na to myslím, tak mě mrazí. Podle mě jsou to filozofické úvahy duchovních guru a Božena Němcová to tak cítila?! Sama od sebe? Tak to je podle mě hodně husté!

A obdivuješ ji v něčem?

Ano, právě v tom, o čem jsem teď mluvila. A taky si představuju, že se snažila žít pravdivě. Nedělala věci, které jsou klíšé, nebo proto, aby někomu vyhověla. To se mi zdá hodně inspirativní.

S režisérem Petrem Novotným jsi zkoušela už zmiňované velké muzikálové role – Roxie a Sally. V čem je role Královny Elišky v Noci na Karlštejně jiná, nebo tato práce výjimečná?

Eliška je jiná a výjimečná už jenom tím, že je to královna. Ale zkoušení mi nijak jiné nebo výjimečné nepřišlo. Možná spíš stejné. Tedy i tentokrát fascinující v tom, že Petr Novotný pokaždé hledá a nabízí lidské nahlížení na konkrétní situaci. A měl to vždycky, i třeba v Chicagu, kde to byla velká nadsázka. Nikdy to není zkoušení takzvaně „na první dobrou“.

Noc na Karlštejně je hudební komedie. A i když ne všechny postavy jsou komické, měly by mít přinejmenším jistou lehkost...

Elišky, pokud jsem to správně pochopila, se komediálnost moc netýká. Pan režisér mi říkal něco jako: „Ty nemusíš dělat komiku. Vtipná je Alena.“ U Elišky jde spíš o jakousi noblesu, důstojnost. Což je teda pro mě protiúkol. Často se pan režisér chytl za hlavu: „To ale není služka z Rasputina!“ (SMÍCH) No co, no. Ta mi byla blízka, byla taková prostá, jednoduchá a dovolovala mi dost se „ksichtit“, což Eliška určitě nepotřebuje. (SMÍCH) A tak se učím. (SMÍCH) A lehkost? Ta je podle mě prospěšná ve všem, co děláme.

Noc na Karlštejně je muzikál – ikona. Diváci ho milují, a tak ho lze často sledovat na nejrůznějších televizních kanálech. Lidé si často nepamatují role, ale znají herce, kteří ve filmu hráli, a tak se ptají: „Kdo u vás bude hrát Kopeckého, Matušku nebo Brejchovou?“ Je to svazující pocit „hrát Brejchovou a zpívat Vondráčkovou“?

Ty jo, nevím, ale nějaké srovnávání, co se týče herectví, neočekávám. →

S P. JANEČKOVOU JAKO B. NĚMCOVÁ VE HŘE JAKO BŘITVA. FOTO J. FAUKNER

U písniček máš nejspíš pravdu. Protože z filmového zpracování jsou, jak říkáš, zažitě. A podle mě opravdu povedené. Když na začátku zkoušení přišlo na píseň Lásko má, já stůňu, tak se mi chtělo strašně smát. Představila jsem si, jak budu stát na jevišti a zpívat tenhle slavný hit. Přišlo mi to až absurdní. Ale pak jsem zjistila, jak velkou výzvu ta píseň pro mě je. Čili za ideální cestu považuju nechat se paní Vondráčkovou inspirovat a dál to udělat tak, jak to aktuálně cítím a dokážu.

Premiéra Noci na Karlštejně byla na Kunětické hoře. Jak se ti tam hraje?

Hraju tam ráda. A postupem času ještě radši. (SMÍCH) Pamatuju si, že když jsem tu začínala a jeli jsme zkoušet na Kuňku, měla jsem obrovskou krosnu, ve které bylo oblečení na teplo, na zimu, na vlhko i na déšť.

Ano, taky si to pamatuju. Od lyžařské čepice po plavky...

No, spíš jsem tam měla tu lyžařskou čepici a válenky než plavky. (SMÍCH) Ale pozor! I když to pro tebe může vypadat jako nepatrný pokrok – už nenosím krosnu, jen větší batoh. (SMÍCH) Mám ze sebe radost.

Zkoušení i hraní tam z důvodů vrtošivého počasí není vždy komfortní. A jak se tam cítíš s diváky?

Moc hezky. Zdá se mi, že se na nás těší, je tam taková milá atmosféra. Jako bychom byli všichni na výletě. (SMÍCH)

V příští sezóně tě, kromě inscenace Jako břitva, čeká i premiéra již také nazkoušených Žitkovských bohyní. Je to jistě očekávaný titul...

To byla moc zajímavá práce. A i když tam mám jen menší roličky, tak se to autoři (KATEŘINA DUŠKOVÁ A JIŘÍ JANKŮ – POZN. RED.) snažili napsat tak, aby každý z nás přinášel na jeviště nějaký silný příběh. Myslím, že se jim to povedlo.

Martino, máme za sebou těžký rok. Snad jsme z toho vyšli poučení. Když si na to všechno vzpomeneš, nakopne tě to v dalším životě někam?

S tím vědomím, že nic už nebude jako dřív? Co si v životě ještě přeješ? Co očekáváš?

Snažím se nic neočekávat. Ale dost věcí si přeju. Třeba abych si pamatovala na ty fajn věci, které mi covidová situace přinesla. Že jsem třeba mohla chodit brzo spát. A zároveň měla dostatek práce a díky tomu i příjem. A taky jsem díky dostatku práce neměla šanci zlenivět nebo se trápit pocitem nenaplněnosti.

Těšíš se na nadcházející sezónu?

Ano. Jak už jsem říkala, cítím se odpočatá, ale ne zlenivělá. Což mi připadá jako ideální kombinace pro start do nové sezóny.

Martino, děkuji za rozhovor a přeju ti skvělé publikum, které se na nás už jistě těší. A do nové sezóny ZLOM VAZ!

Vem tě das!

JaU

VERNISÁŽ VÝSTAVY OLDŘICHA BUBÁKA

Fotografie **OLDŘICHA BUBÁKA** z cyklu **DO ŠROTU** zdobí divadelní galerii ve foyer již od konce minulé sezóny, oficiálně však výstava nebyla zahájena, neboť jsme se i přes rozvolnění v oblasti kultury museli vyhnout shromažďování většího počtu osob v interiéru divadla. Věříme ale, že od září se divadelní provoz vrátí do běžného stavu jako před covidem, a proto uspořádáme dodatečnou vernisáž výstavy, která se bude konat v sobotu 11. září od 17.30 hodin před premiérou interiérové verze legendární muzikálové komedie **Noc na Karlštejně**. Pokud se chcete osobně setkat s fotografem, cestovatelem, polárníkem, spisovatelem, hudebníkem a dobrodruhem Oldřichem Bubákem, jste srdečně zváni!

RaS

GALERIE VE FOYER S FOTOGRAFIEMI O. BUBÁKA, FOTO R. SMETANA

BOHUMIL KOS VYDAL KNIHU HOUSLE V KRAVÍNĚ

P. JANEČKOVÁ S L. ŠPÍNEM POKŘTILI NOVOU KNIHU B. KOSA OTISKEM PRSTU NAMOČENÝM V PORTSKÉM VÍNE. FOTO J. SEJKORA

Hlavním hostem posledního dílu online talk show Jany Uherové **DVĚŘE DOKOŘÁN**, který jsme na FB odvysílali ve čtvrtek 27. května, byl provozně-ekonomický náměstek divadla **BOHUMIL KOS**.

Bohumil Kos je nejen skvělý ekonom, ale také muzikant a v neposlední řadě i spisovatel, který už má na svém kontě knihy povídek z divadelního prostředí **První pokus** a **Julie na laně**. Ty vydal ještě pod pseudonymem **Jarad Portský**, což prozrazuje jeho zálibu v portských vínech. Svou poslední knihu **Housle v kravíně**, inspirovanou dětstvím prožitým v pohraniční vesnici v 50. letech, však již podepsal svým pravým jménem. A tuto jeho novinku během povídání o psaní, divadle, rodině i dětství pokřtili **Petra Janečková** a **Ladislav Špíner**, kteří sledujícím divákům dopřáli

nejen malou ochutnávku z nové povídkové sbírky, ale i pár písni.

Ládův hlas navíc můžete slyšet také v audioknize, která doprovází tištěné vydání.

A závěrem jen upozornění, že nová kniha Bohumila Kosa je k sehnání mimo jiné v restauraci Divadelní klub či na webu www.bohumil-kos.cz.

RaS

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
 U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
 ☎ 466 616 411 WWW.VCD.CZ
 📘 FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
 PONDĚLÍ–ÚTERÝ 10:00–18:00
 STŘEDA–ČTVRTEK 10:00–17:00
 PÁTEK ZAVŘENO
 ☎ 466 616 432 ☎ 466 616 402
 ✉ OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
 ☎ 466 616 430

HROMADNÉ OBJEDNÁVKY
 LENKA HRONOVÁ ☎ 725 986 767
 ✉ HRONOVA@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
 JAROSLAVA KREJČOVÁ
 ČTVRTEK 16:00–17:00
 ☎ 466 616 423 ☎ 602 405 379

DIVADELNÍ KLUB ☎ 608 872 224
 PONDĚLÍ–ČTVRTEK 11:00–23:00
 PÁTEK 11:00–00:00
 SOBOTA 16:00–00:00
 NEDĚLE 16:00–22:00

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
 ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
 Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP ELEKTRÁRNÝ
 OPATOVICE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

JHV

Kooperativa
 VIENNA INSURANCE GROUP

NADACE
 LENKY A ROMANA
 ŠMIDBERSKÝCH

CH&T PARDUBICE
 ČLEN SKUPINY ENTERIA

PARTNEŘI VČD

 ComArr

 BARTH

 HAK

 VCES
 A KAPITÁLOVÝ KONSTRUKČNÍ KONSPER

 Kavoviny
 TRADICE OD ROKU 1898

 era

 **DOSTIHOVÝ
 SPOLEK**

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

 deník

 Pardubice
 Český rozhlas

 TV

 **KAS
 Radio**

 BEAT
 MUSIC

 Country
 RADIO

 88.0
 FM

 BUSTV
 ZÁKONNÍČÍ CESTOVNÍ

 **PARDUBICE
 ZIVE**

Informační server
WWW.PARDUBICE.CZ

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ ZÁŘÍ 2021 PŘIPRAVIL: R. SMETANA DESIGN: A. HARVANOVÁ
 FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: P. BOROVEC A A. POSTLER, ZAHRADNÍ SLAVNOST, FOTO J. VOSTÁREK